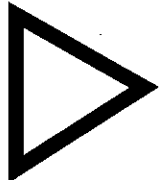

**Stedelijk
Museum**

BUREAU

AMSTERDAM

NO 14

ROZENSTRAAT 59 / 1016 NN AMSTERDAM

TEL 31(0)20 4220471 / FAX 31(0)20 6261730

3.6 - 9.7.1995

Marjoleine Boonstra /

Romy Finke / Yuk Lin Tang

Places

Places

and

and

People

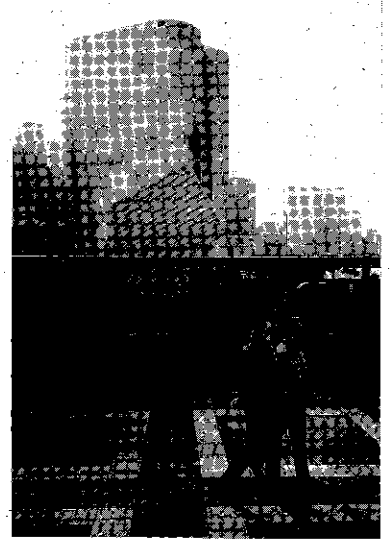
People

to

to

Remember

Remember

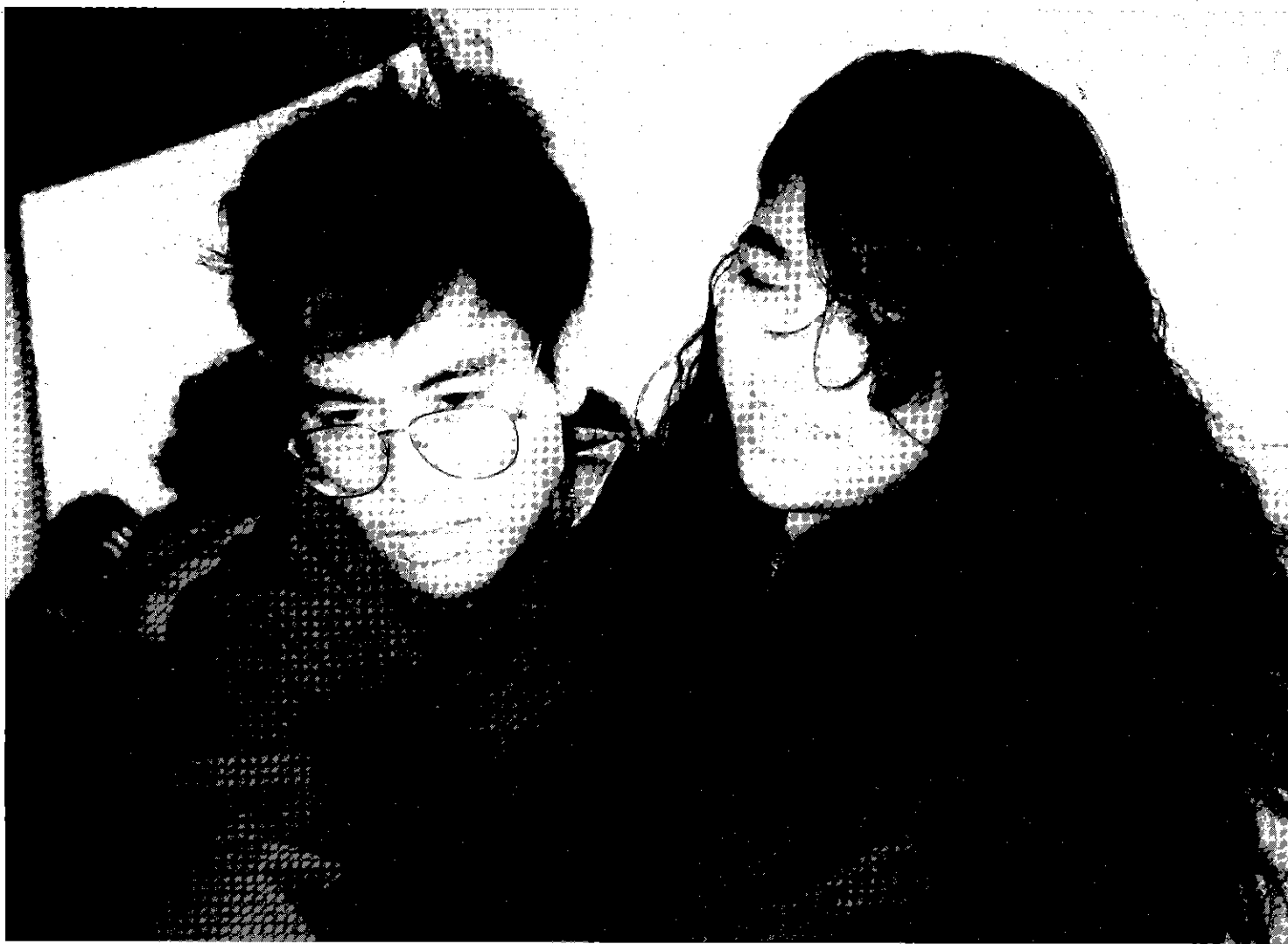
PLACES AND PEOPLE TO REMEMBER

Zowel Marjoleine Boonstra, Romy Finke als Yuk Lin Tang zijn vertegenwoordigsters van een generatie voor wie het werken met fotografie geen uitgangspunt maar middel is, een medium dat voor hun zeer verschillend georiënteerde onderzoek simpelweg de beste mogelijkheden biedt. Bij alle drie lag het startpunt in een andere kunstvorm: Boonstra begon als beeldhouwster, Finke volgde een opleiding textiele werkvormen en Tang was eerst studente industriële vormgeving. Waar bij Boonstra de suggestiviteit van fragment, volume en kleur essentieel is, concentreert Finke zich op de grenzen van een klassiek onderwerp, het portret, en onderzoekt Tang het domein van het narratieve in een afwisseling van reportage, familiefotografie en encenering.

In formeel opzicht vertoont hun werk geen raakvlakken, hun verwantschap ligt in de vrij-

heid waarmee de fotografie wordt ingezet. Het medium biedt hen niet alleen ruimte voor experimenten maar blijkt op verschillende wijzen als drager van emoties te functioneren. De onverbreekelijke, fotografische band tussen beeld en vastgelegd moment wordt door alledrie gesmeed tegen de achtergrond van de herinnering. Door de kwaliteit van de beelden zijn de herinneringen nu eens imperatief, dan weer zwaar van nostalgie of vol van utopisch verlangen. Maar steeds gaat het in hun werk evenzeer om de eigenschappen van de afgebeelde plekken en personen zelf, als om hun visuele verschijningsvormen: de fotografische documenten zijn geen eenduidige bewijzen van of verwijzingen naar de werkelijkheid maar elementen in een in de eerste plaats visuele vertelling.

Zowel de aard van de gekozen fotografische strategieën als de verschillende wijzen waarop de herinnering een rol speelt maken het moge-

lijk de tentoonstelling op te vatten als een drieliuk. In het hart bevindt zich de ogenschijnlijk meest traditionele vorm, het reisboek van Yuk Lin Tang, resultaat van een verblijf in Hong Kong en China. Haar kleine album bevat uitsluitend directe fotografie: documentaire- en reportagefoto's worden afgewisseld met familiekiekjes, uitgewogen composities met snapshots. "I'll Remember" is door de combinatie en vooral dankzij de sequentie van beelden, onderbroken door een enkele tekst, sterk verhalend. Het is het persoonlijke verslag van een zoektocht naar Tangs eigen achtergrond; in beeld gebracht door foto's die op verschillende manieren het overbruggen van letterlijke en emotionele afstand gestalte geven. In de eerste plaats door de al genoemde combinatie van reportage- en familie-fotografie, in de tweede plaats door de afwisseling van standpunten en tenslotte door de even eenvoudige als effectieve afwisseling van full-

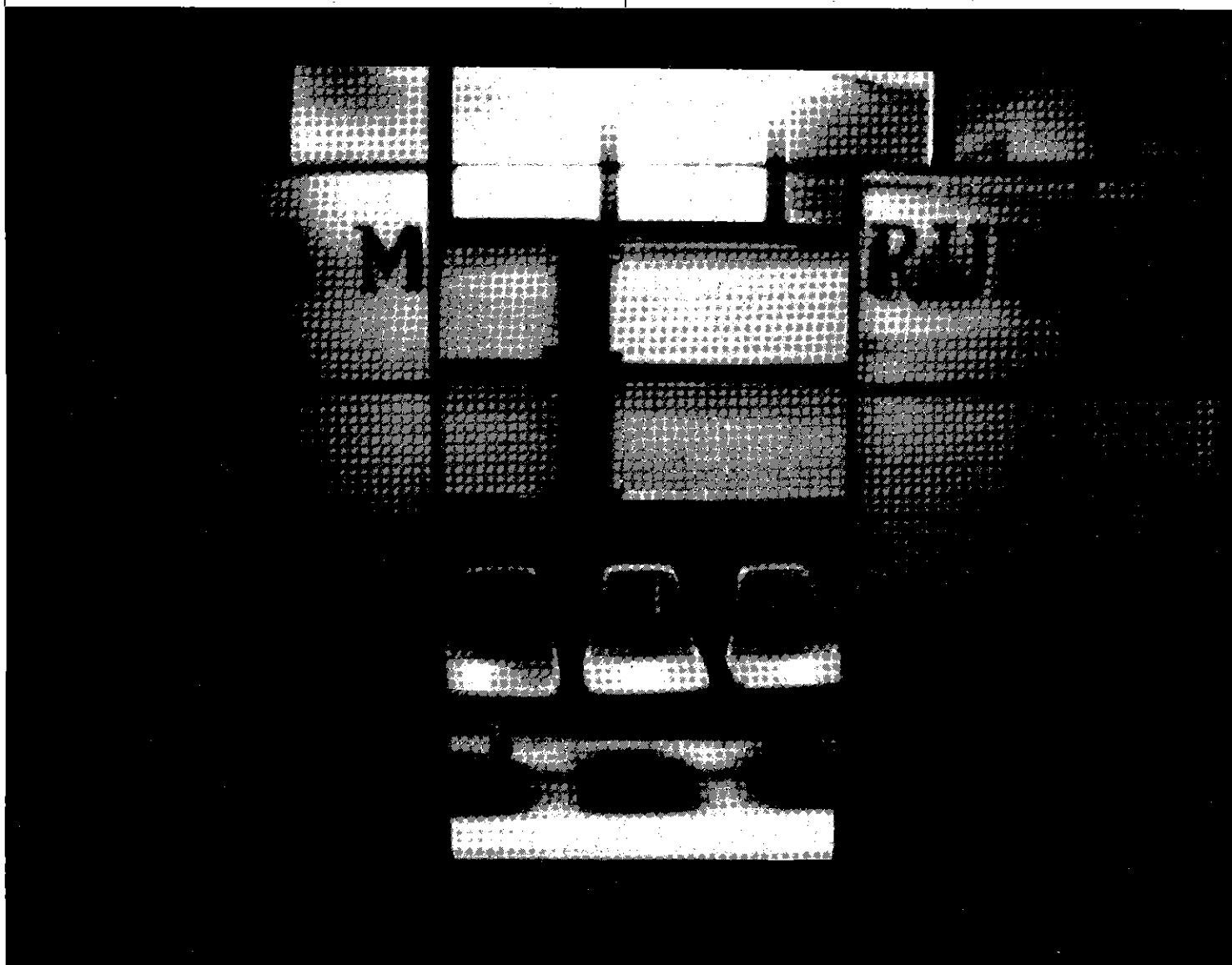
spread ingeplakte foto's en in het wit van de pagina gemonteerde ovalen. Zowel de vorm als het zo persoonlijke karakter van het in rood fluweel gevatte boekje maken iedere kijker onherroepelijk tot een voyeur. Maar tegelijkertijd is de toon van het werk zo beheerst en licht dat het persoonlijke een exemplarische kwaliteit krijgt, een effect dat simpelweg voortkomt uit het visuele vermogen van de fotografe, het herkennen van betekenis in de werkelijkheid om haar heen. Voor Yuk Lin Tang is deze strategie slechts een facet van haar werk- in geënceneerde vrouwbeelden onderzoekt zij haar eigen identiteit, haar geschiedenis op een andere manier. Voor haar zijn het twee benaderingen die in de toekomst mogelijk als pendants kunnen functioneren, deze tentoonstelling toont slechts de beelden die op de meest dwingende manier haar herinneringen aan een belangrijke reis vastleggen.

Radicaal anders is het werk van Marjoleine Boonstra: haar foto's zijn monumentaal, ze bestaan bij de gratie van kleur, beweging, massa. Soms zijn ze zeer exuberant en verleidelijk, dan weer heel minimaal en teder. De beelden worden gefotografeerd tijdens reizen die zij maakt om onderzoek te doen voor documentaire films, in de voormalige Sovjetunie, in Mexico, China, Turkije, Afrika. Boonstra suggereert meer dan zij registreert, vaak is het standpunt van waaruit zij fotografeert onduidelijk en raakt de directe relatie met de waargenomen werkelijkheid op de achtergrond. In die zin zijn haar foto's autonoom: het gaat haar om de magische werking van licht, om het geheim van een ruimte, om het verlangen dat kleur oproept, om beelden die door hun schoonheid het vermogen hebben herinneringen op te roepen, niet aan een nauw omschreven gebeurtenis maar aan een gevoel, de belevenis van een ervaring.

In Boonstra's werk is er vaak een punt waarop het strikt formele oplost in betekenis en omge-

keerd. Een voorbeeld van een overtuigend evenwicht is de foto van de wachtkamer van een ziekenhuis in Mexico: hier is sprake van vorm, van een mooie compositie en wordt de kijker verleid door kleur, lijnenspel en symmetrie. Tegelijkertijd is het een zeer herkenbaar werkelijkheidsfragment dat in dit geval mede door een tekst, de naam van het gebouw, meer dan alleen formele betekenis heeft.

Zelf is Boonstra zich sterk bewust van een drieënheid die haar werk draagt: de concentratie op kleur, fragment en beweging. In meer recent werk maakt de ongetwijfeld door haar activiteiten als filmer bepaalde voorliefde voor beweging langzaam plaats voor een intense ervaring van volumes; de camera wordt in haar handen het gereedschap van een beeldhouwer die in de werkelijkheid de werkingen van massa en licht herkent.

Romy Finke, Geen titel, 1994, 85 x 85 cm

Romy Finke, Geen titel, 1994, 85 x 85 cm

De grote, op halftransparante, matte film afgedrukte foto's van Romy Finke zijn portretten, of tenminste afbeeldingen van personen, mannen en vrouwen, frontaal, of vrijwel frontaal weergegeven, soms ten voeten uit, soms alleen kop en schouders, nu eens naakt, dan zeer eenvoudig gekleed, veelal ernstig, een enkele keer lachend, alleen of getweeën gefotografeerd. De afdructechniek benadrukt het lijnenspel, in sterkere mate wanneer het zwart-wit foto's dan wanneer het kleurafdrukken zijn. Het bescheiden aantal verschillende poses versterkt een gevoel van afstand. Transparantie, grafische vertaling, distantie, frontaliteit: Finke's methode is streng, vol zelf opgelegde beperkingen. Haar onderzoek richt zich op de vraag wat een portret is, waar de grens ligt tussen het specifieke en het archetypische, tussen het persoonlijke en het openbare, tussen het karakteristieke en het algemene. Zij fotografeert bij voorkeur jonge mensen, gezichten en lichamen waar de tijd nog weinig sporen op heeft nagelaten, mensen zonder zichtbare geschiedenis. Hun projecties op het doorschijnende materiaal geven hen iets etherisch, droomachtigs. Tegelijkertijd benadrukt het ontbreken van een fysieke omgeving hun isolement alsof het specimina zijn, herinneringen aan de soort mens, ter toekomstige wetenschappelijke bestudering vastgelegd in een zo neutraal mogelijke ruimte. Misschien geldt dat laatste vreemd genoeg nog sterker voor de beelden van lachende mensen, vooral wanneer die lach verstijft tot een grimas als een pathetisch bewijs van de manier waarop onze soort communiceert. Voor Finke is fotografie het medium dat in de meest letterlijke betekenis objectificeert, zonder verfraaiing registreert. De beelden op de rasterloze film zijn in die visie op te vatten als mechanische materialisaties van personen, waarbij je die liefde of dat gevoel voor de werking van het transparante materiaal zelf als een erfenis van haar textielopleiding zou kunnen opvatten. Toch wacht zij, net als iedere goede portretfotograaf, op het moment dat gelaatstreken zich ontspannen en de mogelijkheid zich voordoet dat het al te momentane en dus anekdotische, naar de achtergrond verdwijnt. In de 'lachende' portretten ging het haar om een poging om de als te groot ervaren afstand tussen haar en haar onderwerp te overbruggen. De recente portretten in kleur betekenen een terugkeer naar en een verdieping van de ernst die deze beeltenissen van mensen hun wonderlijke aanwezigheid geeft.

Biografie

MARJOLEINE BOONSTRA

1959, Groningen

Academie Minerva, Groningen, 1984-1988

Filmacademie, Amsterdam, 1990-1995

1989 Gemeentelijke Kunst-aankopen, Museum Fodor, Amsterdam

1989 Posthoornkerk, Amsterdam

1990 Galerie Perspektief, Rotterdam

1992 KunstRai, Galerie Fotomania, Amsterdam

1992 Internationale Triënnale, Esslingen, Duitsland

1993 Galerie Fotomania, Rotterdam

1993 The Centre of Creative Photography, Galeria FOTOGRAM, Jyväskylä, Finland

1994 Kunsthal, Rotterdam

1994 Galerie Fotomania, Rotterdam

ROMY FINKE

1961, Schaesberg

Academie voor Beeldende Vorming, Tilburg, 1980-1986

Jan van Eyck Academie, Maastricht, 1986-1988

1990 Stadsgalerij, Heerlen

1991 Fotobiënnale, Enschede

1991 Prix de Rome, Museum Fodor, Amsterdam

1992 Vierde Zomer van de Fotografie, Internationaal Cultureel Centrum, Antwerpen, België

1992 Nova Zembla, 's-Hertogenbosch

1992 Galeria Mesta, Bratislava

1993 Galerie Perspektief, Rotterdam

1993 Fotomuseum Het Domein, Sittard

1993 Gemeentemuseum, Roermond

1993 Galerie Niggendijker (Noorderlicht), Groningen

1994 Gemeentemuseum Het Markiezenhof, Bergen op Zoom

YUK LIN TANG

1968, Amsterdam

Gerrit Rietveld Academie, 1989 - 1994

1993 Het Veem, Amsterdam

1994 Galerie Aemstelle, Amstelveen

1994 Erolife, Utrecht

1995 Art Primeur, Beurs van Berlage, Amsterdam

1995 Fotofestival Naarden, Galerie Beeldman

Lezing

Op donderdag 15 juni 1995 om 20.00 uur houdt Hripsimé Visser, samensteller van de tentoonstelling 'Places and People to Remember' een lezing waarin zij het werk van Marjoleine Boonstra, Romy Finke en Yuk Lin Tang in een bredere context van de hedendaagse fotografie zal plaatsen. Toegang f. 5,-, reserveren 020 4220471

Nieuwsbrief

U kunt zich abonneren op de Nieuwsbrief van Bureau Amsterdam. Als u f. 25,- overmaakt op girorekening 4500092 t.g.v. Dienst Musea voor Moderne Kunst te Amsterdam onder vermelding 'Nieuwsbrief Bureau Amsterdam' krijgt u de Nieuwsbrief een jaar lang toegestuurd. U ontvangt dan tevens de uitnodigingen voor de openingen.

Colofon

Tekst: Hripsimé Visser
Redactie: Leontine Coelewijn
Assistentie: Hester Elzerman
Secretariaat: Jan Meijer, Mariska Soegriemsingh (ass.)
Vormgeving: Mevis & Van Deursen
Druk: Rob Stolk, Amsterdam
Fotografie: Marjoleine Boonstra, Romy Finke, Yuk Lin Tang

'Places and People to Remember' is samengesteld door Hripsimé Visser, conservator fotografie Stedelijk Museum Amsterdam.

Met dank aan: Galerie Fotomania, Rotterdam; Froukje Hoekstra, Groningen

Stedelijk Museum Bureau Amsterdam
Rozenstraat 59
1016 NN Amsterdam
tel. 31. (0)20. 4220471
fax. 31. (0)20. 6261730
e-mail: smba@xs4all.nl
geopend van di t/m zo, 11.00 t/m 17.00 uur

15 juli - 20 augustus 1995
Mike Tyler
Installatie